

Brinckman, John: Moder schellt (1842)

- 1 Dat wohrt so lang nu, as dat wohrt,
- 2 ick, Vader, wasch min Hänn';
- 3 dat hett nu so un so keen Ort
- 4 un nimmt noch'n knäglich Enn.

- 5 Wi möt dor abslut'n Insehn don –
- 6 do doch dat Mul up, segg!
- 7 Dat geiht de Dirn an Kranz un Kron,
- 8 wenn wi't ehr nu nich legg'.

- 9 Nich locken un nich hissen lett
- 10 sick mihr de olle dumm Strün;
- 11 se hett ehrn Kopp up den Bengel sett't
- 12 un ward nahst nog noch schrin.

- 13 Sonn will Dirn is so swer to höd'n
- 14 grad as sonn Sack vull Fläuh,
- 15 süh, Vader, denn so is't vun Nöd'n,
- 16 wi paß' ehr up zaft twee.

- 17 Wi möt ehr eens de Bicht verhür'n,
- 18 den Kopp ehr wedder stell'n;
- 19 wat schall sonn oll unnoslig Dirn
- 20 mit sonn oll rugen Gesell'n!

- 21 Dat geiht so lang nu, as dat geiht –
- 22 nee! segg'ck, un teihnmal nee!
- 23 Wenn sonn Unrack den Döst frigen deit,
- 24 denn trugt de Düwel se.